

8. Az EK-Szerződés 39. cikkének megsértése.
9. Az EK-Szerződés 49. cikkének megsértése.
10. A közösségi érdek meghatározásával kapcsolatos téves jogalkalmazás.

Az Európai Közösségek Bizottsága által az Olasz Köztársaság ellen 2005. április 18-án benyújtott kereset

(C-173/05. sz. ügy)

(2005/C 155/11)

(Az eljárás nyelve: olasz)

Az Európai Közösségek Bizottsága (képviselik: E. Traversa és J. Hottiaux, a jogi szolgálat tagjai) 2005. április 18-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Olasz Köztársaság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) Állapítsa meg, hogy a 2002. március 26-i 2. sz. szicíliai tartományi törvény (közzétéve: GURS 2002., 14. sz., I. rész) 6. cikke szerinti, a gázvezetésekre vonatkozó „környezetvédelmi adó” bevezetésével és fenntartásával az Olasz Köztársaság nem teljesítette az EK-Szerződés 23., 25., 26. és 133. cikkéből, valamint az 1976. április 26-án megkötött és az 1978. szeptember 26-i 2210/78/EGK tanácsi rendelettel⁽¹⁾ jóváhagyott, az Európai Gazdasági Közösség és az Algériai Demokratikus és Népi Köztársaság közötti együttműködési megállapodás 4. és 9. cikkéből eredő kötelezettségeit;
- 2) kötelezze az Olasz Köztársaság a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A szóban forgó szicíliai tartományi törvény 6. cikke sérti a Közös Vámtarifa elveit, amennyiben egy (a Közösségbe irányuló) behozatali vagy (más tagállamok felé irányuló) kiviteli vámmal egyező hatású adót vezet be, amely adót önmagában tiltanak az EK-Szerződés és a másodlagos jog hivatkozott rendelkezései.

Formai szempontból és a vitatott jogszabály szövege szerint, az adó kivetésének feltétele a berendezés tulajdonlása, míg az adó alapját a vezeték köbméterben kifejezett térfogata határozza meg. Mindenestre a szicíliai jogalkotó egyfelől pontosította, a 6. cikk (3) bekezdésében, hogy az adó kivetésének feltétele azon

gázvezetékek tulajdonlása, „amelyek a gázt tartalmazzák”, másfelől pedig ugyanezen cikk (4) bekezdésében arról rendelkezik, hogy az adó alanyai ugyanezen gázvezetékek tulajdonosai, akik „legalább egy [a gázzal kapcsolatos] tevékenységet (szállítás, értékesítés, beszerzés) végeznek”. A Bizottság ebből arra a következtetésre jutott, hogy a szicíliai jogalkotó valós célja az, hogy a szállított terméket (földgáz) adóztassa meg, nem pedig önmagában az infrastruktúrát (gázvezeték).

A Bíróságnak az EK 90. cikk szerinti belső adókra vonatkozó ítélkezési gyakorlata szerint egy szállítóeszköze a szállított áruk súlya alapján kivetett adó a termékek adóztatására vonatkozó közösségi rendelkezések alkalmazási körébe tartozik, mivel ez az adó elkerülhetetlenül és azonnal kihat a szállított áru költségére, legyen ez nemzeti eredetű vagy behozatalból származó. Az említett ítélkezési gyakorlat által megállapított, és a vámmal egyező hatású adókra tökéletesen alkalmazható hivatkozott értelmezési elvből következik, hogy a jelen ügyben a nemzeti adó – még akkor is, ha formailag a szállítóeszközt (gázvezeték) sújtja – valójában magát a terméket érinti, elkerülhetetlenül és azonnal kihatván a szállított áru költségére.

⁽¹⁾ HL L 263., 1978.9.27.

A College van Beroep voor het bedrijfsleven 2005. április 19-i végzésével a Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie és a Stichting Natuur en Milieu kontra College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen (beavatkozó: Bayer CropScience B. V.) ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-174/05. sz. ügy)

(2005/C 155/12)

(Az eljárás nyelve: holland)

A College van Beroep voor het bedrijfsleven (Hollandia) 2005. április 19-i végzésével, amely 2005. április 19-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie és a Stichting Natuur en Milieu kontra College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen (beavatkozó: Bayer CropScience B. V.) ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A College van Beroep voor het bedrijfsleven a következő kérdéstről kéri a Bíróság döntését:

Érvényes-e a 2003/199/EK határozat ⁽¹⁾ 2. cikkének (3) bekezdése?

⁽¹⁾ Az aldikarbnak a 91/414/EGK tanácsi irányelv I. mellékletébe történő fel nem vételéről, valamint az e hatóanyagot tartalmazó növényvédő szerek engedélyének visszavonásáról szóló, 2003. március 18-i tanácsi határozat (HL L 76., 2003. március 22., 21. o.)

Az Európai Közösségek Bizottsága által Írország ellen 2005. április 19-én benyújtott kereset

(C-175/05. sz. ügy)

(2005/C 155/13)

(Az eljárás nyelve: angol)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: Michael Shotter és Wouter Wils, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg, 2005. április 19-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához Írország ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) állapítsa meg, hogy a bérleti jogról és a haszonkölcsönzési jogról, valamint a szellemi tulajdon területén a szerzői joghoz kapcsolódó bizonyos jogokról szóló, 1992. november 19-i 92/100/EGK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ értelmében, azáltal, hogy minden nyilvános haszonkölcsönzést végző intézmény-kategóriát mentesített, Írország nem teljesítette az irányelv 1. és 5. cikke alapján fennálló kötelezettségeit;
- 2) kötelezze Írországot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az irányelv 1. cikkének (3) bekezdése úgy határozza meg a „haszonkölcsönbe adás”-t, mint „a közönség számára nyitva álló intézmény útján”, határozott időre történő használatba adást, amely sem közvetlenül, sem közvetetten nem irányul gazdasági vagy kereskedelmi előny szerzésére. Az 5. cikk (3) bekezdése lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy „az intézmények bizonyos kategóriáit” mentesítsék a díjfizetési kötelezettség alól.

Az ír hatóságok az 5. cikk (3) bekezdésére támaszkodva rendeleti úton mentesítették a „bejelentett intézmény-típusokat a díjfizetési kötelezettség alól a tényleges haszonkölcsönbe adás tekintetében”. E mentesítés hatálya olyan széles körű, hogy minden olyan közoktatási és tanintézmény számára, amelyet a nyilvánosság tagjai látogatnak, lehetővé teszi a nyilvános haszonkölcsönzést oly módon, hogy minden nyilvános haszonkölcsönzést végző intézmény mentességet élvez a haszonkölcsönzési jog, illetve a díjfizetési kötelezettség alól.

A Bizottság szerint ez a helyzet egyértelműen túllépi az irányelv 5. cikkének (3) bekezdésében megengedett kivételek körét, és ezáltal Írország nem teljesítette az irányelv 1. és 5. cikke alapján fennálló kötelezettségeit.

⁽¹⁾ HL L 346., 1992. 11. 27., 61. o.

A Juzgado Social Único de Algeciras 2005. március 30-i végzésével a María Cristina Guerrero Pecino kontra Fondo de garantía Salarial (FOGASA) ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-177/05. sz. ügy)

(2005/C 155/14)

(Az eljárás nyelve: spanyol)

A Juzgado Social Único de Algeciras (Spanyolország) 2005. március 30-i végzésével, amely 2005. április 20-án érkezett a Bíróság Hivatalához, a María Cristina Guerrero Pecino kontra Fondo de garantía Salarial (FOGASA) ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Juzgado Social Único de Algeciras a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

Vajon az egyenlőség és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának általános elve szempontjából az Estatuto de Trabajadores 32.2. cikke által megvalósított eltérő bánásmód, és az a mód, ahogyan ezt a Tribunal Supremo értelmezte, objektív módon igazolható-e, és következésképpen kizárhatóak-e a bírósági eljárás során a munkavállaló javára elismert, elbocsátás miatti végkielégítések a 2002. szeptember 23-i 2002/74/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvvel ⁽¹⁾ módosított, a munkáltató fizetéseképtelensége esetén a munkavállalók védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1980. október 20-i 80/987/EGK irányelv ⁽²⁾ alkalmazási köréből?